

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krope. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za **inserate** se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

P. n. gg. naročnikom!

Ponovno najuljudnejše prosimo, da blagovolite poravnati zaostalo naročnino letošnjega in celo lanskega leta! Leto se bliža h koncu, mi moramo skleniti knjige in plačati račune v tiskarni.

Ob jednem prosimo, da blagovolite pravočasno ponoviti naročnino in naznaniti natančen naslov.

P. n. gg. celjske naročnike pa prosimo, da nam naj blagovolijo pravočasno naznaniti odpoved ali nadaljno naročbo, da nam ne nastane mnogo zmešnjave.

Slavne čitalnice in bralna društva tudi prosimo, naj nam sporočijo pravočasno, koliko iztisov lista žele imeti z Novim letom.

UPRAVNIŠTVO „DOMOVINE“.

Za Božič.

O praznikih ima človek več časa za razmišljanje. V današnji dobi neravnega dela je dobro, da malo postanemo, pogledamo okrog sebe in premislimo o tem, kar se kaže našim očem.

Zgodovina nas uči, da je ni dobe, v kateri bi bilo človeštvo tako nemorno in naporno delalo, kakor dandanes. V svoje delo smo vpregli ne samo sebe, ampak tudi moči, obdajajoče nas prirode.

Nikdar še ni bila zemlja tako dobro in v toliki meri obdelovana kakor danes, nikdar se še ni pridelovalo to-

liko žita kakor ga pridelujemo mi. In vendar je še vkljub temu toliko njih, in to v naši najbližji okolici, ki kruha stradajo.

Nikdar ni človeštvo toliko spredlo in stakalo kakor dandanes in vendar, pogledajte okrog sebe in videli ste, koliko jih hodi strganih in na pol nagih okrog, prezebujočih v hudem mrazu...

Nikdar se ni toliko zidalo, kakor dandanes in vendar noč za nočjo se dviga od vseh vogalov naših ulic krik onih, ki nimajo strehe. Mravljinca in mol imata luknje za vsako svojih mladih, a naši mali leže na vmazanih kupih v stanovanjih, strupenih kot grob.

Je li to sad našega truda, našega napornega dela? Je li človeštvu sojeno, da se ne bo moglo nikdar dvigniti nad to grozno mizerijo, nikdar povspeti se v višje, jasnejše sfere?

Delo vendar čisti in blaži, se je li v naši dobi zvrгло, da nas pretvarja v sužnje mesto v proste ljudi? In to hoš danes, v dobi, katera tako glasno hvani svoje krščanstvo, svojo ljubezen do bližnjika? Katera toliko stori za reveže, toliko žrtvuje za trpine?

Tu nekje tiči zmota naše dobe, tu nam je iskati pogrešek, slabost, katero nam je popraviti, da spregledamo in krenemo na pravo pot.

John Ruskin, ta veliki mislec pravi v „kroni divje oljke“: „Ljudje se ne prestando prepirajo o tem, kaj je najbolje, najlozje, ali najbolj priporočljivo storiti, ali o tem, kaj vam donaša največ dobička; nikdar pa ne vprašajo, v kolikor je čujem govoriti, kaj je **pravično** storiti? To pa je zakon nebes, da ne boste nikdar zmožni presoditi, kaj je modro ali lahko, ako se niste prej

odločili presoditi, kaj je pravično in to tudi storili. To je ono, kar je naš Gospod vedno ponavljal — zapoved vseh zapovedi, katero nam je dal od vseh drugih največkrat. — Vršite sodbo in pravičnost.

Edino božje delo — edina zapovedana žrtev je — vršiti pravičnost; in baš to je zadnje, kar smo pripravljene storiti. Vse rajše kot to! Kolikor hočete del usmiljenja, pa prav nič pravičnosti. „Ne“, porečete, „usmiljenje je večje nego ljubezen.“ Da, je večje; ono je vrhunec pravičnosti, tempelj je, kateremu temelj je pravičnost.

Pa vi ne morete imeti vrha brez temelja; ne morete zidati na usmiljenosti. Zidati morate na pravičnosti s tega glavnega razloga, ker sprva nimate usmiljenja, da bi z njim zidali. To je poslednje plačilo za dobro delo. Vršite pravičnost proti svojem bratu (to lahko storite, če ga že ljubite ali ne) in končno ga boste ljubili. Če ne pa nepravice proti njemu, ker ga ne ljubite in končno ga boste sovražili.

Nedostatek pravičnosti v socialnem, političnem in privatnem življenju je pravi izvir mnogih in premnogih nadlog, ki tarejo moderno človeštvo. Pomoč bi bila lahka, ako bi le vsak o tem premišljal in se ravnal po svojem spoznanju.

Donesek k občinskim dokladam na Spod. Štajerskem.

Zanimalo bo morda marsikoga, ako navedemo najprej nekoliko statističnega gradiva. Številke govorijo povsod

najglasneje in tudi najbolj prepričevalno.

Na Štajerskem imamo izvzemši autonomna mesta (Gradec, Maribor, Celje in Ptuj) 1528 vaških, trških in mestnih občin. 1025 občin ima po večini nemško, 503 občine slovensko prebivalstvo.

Med temi občinami je 147 takih, ki plačujejo nad 60% občinskih doklad; 70 jih je slovenskih, tedaj malodane polovica.

51 občin plačuje nad 100% občinskih doklad; 35 jih je nemških, 16 pa slovenskih. Naj navedemo te občine poimenoma: Padeški vrh 150% (sod. okr. Konjice); Stranice 150% (Konj.), Sv. Kunigunda 150% (Konj.); Tolsti vrh 140% (Konj.); Sopote 139% (Kozje); Donačka gora 133% (Rog.); Brezje 125% (Marnb.); Kumen 120% (Marib.); Žusem 120% (Kozje); Loka 113% (Laško); Sv. Rok 110% (Rog.); Št. Jur ob Taborn 110% (Vransko). Po 100% plačujejo Sv. Miklavž (Sl. Gradec), Pišce (Brezice) in Presika (Ljutom.).

Odkodi to visoko obdačenje občin, posebno slovenskih? Posebno, ako pomislimo, da ne gospodarijo naši slovenski možje razsipno, da opravljajo n. pr. večinoma župani proti nizki odškodnini občinske posle sami, da se branijo sempatje celo proti koristnim izdatkom za občinske ceste in si pomagajo raje s tem, da morajo občani sami po razmerju davka popravljati ceste.

Glavna postavka pa je v naših občinskih proračunih zadnjih let šola. Postavili so že mladolane povsod lepa, nova šolska poslopja. Naši kmetje se

LISTEK.

Na sveti večer.

Spisal Anton Novačan.

I.

Pred božičnimi prazniki je zahrepenel Franc Koren po domovini. Dolga leta je preživel na tujem in v boju za vsakdanji kruh je otrpnila njegova duša. Ali nenadoma so prišli spomini, ki so ga razgrel in mu prinesli hrepenenja. Sklenil je da pojde v svoj rodni kraj.

Od prijatelja si je izposodil potrebno obleko, ker sam, lepe in nove, ni imel. Tudi je nakupil daril za svoje domače in se podal na pot.

* * *

Pozdravljena domovina! Po dolgem času te zopet vidim, mila rodna gruda, nespremenjena, ali z izkustvi bogatejšo. Gledam te in radujem se. Nad teboj visi čar mladostnih spominov in neutešnega hrepenenja po sreči in svobodi tvoji. Tiha dolinica s šumečim potokom, nizki griči z resnimi bori in

nočno nebo s sladkimi zvezdami, vse, vse me pozdravlja. Kako brlijo zvezde, one mile, kot da hočejo k meni; med njimi stoji mrki mesec, kakor dobrodušen pastir med svojo čredo. In v tem svetem trenutku se mi zdi, da so zvezde odsevi gorečih ljudskih src, ki iz ljubezni do domovine bedijo nad njo in mesec velika narodna duša, ki jih v skrbeh vodi v oblačno bodočnost.

Ampak Franc Koren je mislil drugače. On ni pozdravljal domovine z radostnim srcem, nego je žalostno povsod glavo, kakor da se je sramuje.

Ko stopal skozi mračno predmestje v eno uro oddaljeno selo, so ga srečevali raztrgani in zamazani tovarniški delavci, ki so pijani kričali in se opotekali po cesti. Gruča njih se je objela okoli vratov ter neskladno vpila:

Oj tam za goro,
oj tam za goro
skrjančki nam pojo-o-o...

Čudno mu je zvenela ta pesem. Kot pastir jo je nekdanj prepeval po domačih livadah, a zdaj jo čuje iz ust delavcev trpinov. Zdela se mu je porogljiva in zaničevalna...

Zopet drugi, trezniji so razpravljali redkobesedno, skrivnostno. Tupatam se je dvignila žuljeva pest, kakor da hoče odstraniti, nekaj neljubega in in škodljivega. Čul je globoke vzdihne in težke tožbe na življenje. Povešenih glav so stopali trpini mimo njega, a njihove dolge sence so se vlekly v mesečini poševno preko zmrzle ceste.

— To je torej moja domovina — je vzdihnil in pospešil korake.

Že je videval prve hišice svoje rojstne vasi. Druga poleg druge so stale stisnjene ob cesti, tihe mirne in razsvetljene. Ko je stopal mimo njih, so zalajali psi in zastori malih oken so se odgrinjali. Za njimi je mogel razločevati starikave obraze radovednih žensk ali pa koščena lica vaščanov, ki so se čudili nenavadnemu potniku. Ko pa se je približal k koncu vasi, mu je srce burno vstrepetal. Med golim drevjem je zagledal svoj dom ter poskočil veselja. Še nekaj hitrih korakov in Koren je trkal na nizka hišna vrata.

V veži začuje korake. Krepka roka zasukne ključ, in vrata se odpro

na stečaj. Koren zapazi pred seboj napol oblečenega tujega moža s svečo v rokah, ki ga začudeno pogleda.

„Menda se nisem zmotil“, reče prestrašeno Koren.

— Kaj bi pa radi? —

„Tu se pravi pri Korenovih, ne?“

— Seveda, seveda. Ali stari gospodar je umrl pred tremi leti; zadela ga je kap. —

Osupljen je stal Koren pred gospodarjem svoje rojstne hiše. Za hip si je predstavil umirajočega očeta, ki ga kliče na blagoslov, ki ne more umreti brez njega. Na novo oživljena stara ljubezen do očeta se je spremenila v obupno žalost, ki je zadijala v njegovih prsih...

Tujec mu veli vstopiti.

II.

Ima li človek pravico pritoževati se o svoji usodi? Sme li blagrovati trenutke, kadar se mu nasmehe sreča? Ali pa preklinjati temne dni, ko ga obdaja trpljenje, ko ga spopadeta jad in ogorčenje na samega sebe?

Poglej Franc Koren, v svojo dušo in odgovori na vprašanja. Zakaj tudi

niso ustrašili plačil, ker so uvideli, da je dandanašnji šolska omika človeku potrebna kakor zrak in voda. Dejal bi skoro, da so naši ljudje radi tega vse preponižni; naj nam verjamejo, da so v tem oziru storili več kakor njihovi nemški sosedje. To bo za nas velikega pomena. Že nas nvažuje tudi splošno, nepristransko nemško in tuje ljudsko mnenje kot kulturno ljudstvo; isti, ki nas psujejo v državnem zboru in v nemških listih kot neomikance in suroveže, ne verujejo sami v svoje besede. Zatorej naj bodo nverjene naše občine, da so dobro izvršile svojo kulturno nalogo. Morda ni vsepovsod vse dovršeno; a naj se nvažuje, da leze naše kmetsko gospodarstvo pod pritiskom svetovnega gospodarskega položaja nazaj. Ni pa treba misliti, da se tudi tu ne bi obrnilo na bolje.

Ne moremo tedaj, dejal bi, grajati občin, da so obložile s šolskimi bremenmi svoje davkoplačevalce. Grajati pa moramo državo, ki tukaj za občine ne stori ničesar, še za ubožne ne. Grajati moramo one kratkovidne ljudi, ki so tako zelo obremenili naše autonomne proračune. Pomislimo samo, da ležijo vsa bremena za šolstvo na deželi; Štajerska izdaje za to na leto 11 milijonov kron in čez. In vendar še ni skrbljivo niti za učiteljstvo tako kakor bi moralo biti. Država pa izkazuje v proračunu 52 milijonov „dobička“.

Drugo težko breme za naše občine so posledice domovinske pravice. Ne bom omenjal številnih protestov naših županov proti domovinskemu zakonu. Ne morem si pa kaj, da bi ne omenjal javno, čemu so naši ljudje tako ogorčeni na ta zakon.

V nekaterih krajih vlada pravcato babilonsko preseljevanje v mesta. Zdravi, mladi in krepki ljudje gredo tje za boljšim zaslužkom. Tega jim ne more nikdo zameriti. Tamkaj v mestu si vzame tujo žensko, živi od tedna do tedna, ne prihrani ničesar, četudi bi bilo sempatje možno in na stare dni pride „na občino“. Ali moremo zameriti, da gledajo domačini pisano te ljudi, ki so celo svoje življenje delali tujcem in se vrnila stari, slabi in bolehní domov, da jih občina preskrbuje? Prav in pravično bi bilo, da prevzame občina, kjer so živeli in delali, skrb za nje. Pa tega se ta — boji in ako dotičnik ni bival deset let neprestano v nji, se ga vselej odkriža.

Vsekako pa so občinske doklade, posebno ako upoštevamo deželne in okrajne, za naše kmetske davkoplačevalce previsoke in skrb naših kmetiskih poslancev se bo morala obračati na to, da razbremenijo kolikor mogoče občine in naložijo vsaj del teh bremen državi.

sediš tukaj ob cesti na snegu? Si berač? Ponoči se ne prosi na zmrzlem razpotju! Tudi bi se ti ne spodobilo, da prosiš. Ti si gospod v izposojeni obleki in v topli zimski suknji. Nemara je lačna tvoja duša? Ozri se okoli sebe pa poglej kako se blešči v mesečini snežena planjava. Ozri se na rodno vas; vidiš one nizke hišice z malimi razsvetljenimi okni. Poslušaj zvonjenje zvonov, ki daleč naokoli naznanjajo svetopoični mir... Ne čuješ li radostnih pesmi pobožnih ljudij, ki hitijo z gorečimi treskami v rokah k polnočnicam? Odpri oči in tvoja duša bo zadovoljna, sita.

Ne? ... Ti se smehljaš tako trudno in žalostno. Ah da... Našel si razdrto ognjišče... Na njem je ugasnil plamen, ki je ogreval tvojo mladost in ti netil v tujini lepe spomine...

Kaj se je zgodilo s Korenom tistega svetega večera? Vstal je iz cestnega jarka; otreseel je raz sebe sneg in se

Dopisi.

Iz Trbovelj. Ni dolgo tega, kar smo čitali v tem listu, da se bode kolodvor v Štoreh razširil radi vedno bolj množčega se predmeta. Radovedni smo, če bomo v Trbovljah tako srečni, da bomo tudi lahko kdaj kaj takega poročali. Morebiti na sodnji dan zvečer! Ako se peljemo iz Trsta do Dunaja, nima razen mest nobena druga postaja toliko prometa kakor v Trbovljah. Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da se v Trbovljah naloži vsak dan okolu 200 vagonov blaga in da zasluži južna železnica vsak dan 20.000 kron. Vsak človek bi mislil, da južna železnica ob tako velikanskem dobičku tudi skrbi, da bi bili ljudje dobro postreženi. Kdor to misli — ta se globoko moti! Če se bode cenjenih bralcev kdo slučajno peljal mimo Trbovelj, naj nalašč pogleda to siromaško, skoraj beraško kočo, ki se imenuje kolodvor. Na celi progi ne najdete bolj zapuščene barake kakor je to! Pogledajte samo obe sosedni postaji Hraštink in Zagorje, kjer se promet s trboveljskim še približno primerjati ne more. Obe postaji nadkri-ljujeta našo glede prostornosti, lepe uredbe čakalnic in obširnih skladišč. Ako pridemo posebno sedaj pozimi na trboveljski kolodvor, moramo zunaj na savskem ostrem vetru zmrzovati ali pa čakati v dimnici, kjer različni „potniki“ vlečejo svoje pipe oziroma cigare in spuščajo cele oblake dima, duhtečega (!) dima proti sajastemu stropu. Ali ne riskiramo tukaj svojih pljuč in zdravja? Trbovlje ima namreč samo eno čakal-nico, pa še ta — oh mizerija! Občina je prosila pred nekaj časom južno železnico, da bi napravila dva razreda čakalnic. Toda, kar se je lahko zgodilo v Hraštinku in Zagorju, tega se v Trbovljah ne dá. Bog vé, zakaj ne? Slavne restavracije „Zum Wallis“ se danes niti ne dotaknemo, da se ne podere. Škoda bi bila za g. restavraterja, da bi ga podsulo, ker smo vendar prijatelji njegovi.

Sedaj pa skladišča! To je še-le rana, to! Vozniki, ki jih gospodarji pošiljajo po tovore na kolodvor, morajo večkrat čakati po pol dneva. Zakaj? Zato, ker mora tistih par delavcev v skladiščih (pravzaprav je samo eno!) spravljati blago šele iz tovornih vozov v tesna skladišča in od tu zaradi pomanjkanja prostora in uslužbencev prav počasi in z velikanskim naporom na vozove. Tako se dela z nami v Trbovljah! Plačaj in ne zahtevaj ničesar! Prejšnji postajenačelnik je ob neki priliki izjavil, da bode južna železnica razširila kolodvor in skladišča, toda ozirati se mora na premogarsko

družbo, ki namerava napraviti predor od kolodvora nad cementno tovarno skozi Bukovo goro in speljati širokoti-rno železnico za prevažanje premoga in da se bode ob tisti priliki tudi postaja preuredila. Tega je sedaj že nad 10 let! Premogarska družba noče začeti z nameravanim načrtom in čaka menda boljših časov, južna železnica tudi čaka premogarsko družbo, mi pa tudi čakamo v temni čakalnici in pred temnimi skladišči, tako, da drug drugega čakamo in smo potemtakem pravi „čakovci“, kakor naši rudarji pravijo tistim, ki ne pripadajo nobeni stranki — ki niso ne krop ne voda. Slavno družbo južne železnice vprašamo, če je ni prav nič sram, da ima v Trbovljah, kjer vleče vsak dan nad 20.000 K zaslužka, tako bajto — katero hoče imenovati kolodvor? Če je pa ni sram, potem naj ima vendar usmiljenje z ljudmi, ki imajo žalibog sploh kaj opraviti na postaji. Prostora je dovolj, le dobre volje primanjkuje gospodom delničarjem južne železnice. Dajte nam (toda za-se) tisočino tega, kar zaslužite čistega vsako leto v Trbovljah, bomo pa sami zidali in razširili kolodvor, — pa bo nekaj finega!

Glasovi občinstva.

† **Fran Pečovnik.** Zapusti nas včasih mož, čegar delovanje ni našlo odmeva in glasnega priznanja v široki javnosti, kateri pa je delal tiho in neumorno, pravi pionir izobrazbe v najširjih slojih naroda. Spada k tistim zaslužnim možem, ki zidajo trdno pod-lago naobrazbe v naroda, na kateri bodo stavili šele zanamei ponosno posloje višje narodne prosvete in napredka.

Dne 10. grudnia smo pokopali v Žalcu nadučitelja v Št. Jurju ob Taboru, Frana Pečovnika, v 46 letu njegove starosti. Umrli je na jetiki.

Ako vam naštejemo na kratko kraje, kjer je deloval: v Grižah 5 let, pri Sv. Roku ob Sotli 3 leta, pri Sv. Antonu v Slov. gor. 7 in pol leta, in slednjič v Št. Jurju ob Taboru 10 let, vam na videz ni veliko povedano. 25 let res ni mnogo, a četrto stoletja vstrajnega, resnega dela v šoli in izven šole je mnogo. Dober delavec v tem času lahko mnogo stori — in Pečovnik je bil dober delavec.

Pokojnik je bil savinjski rojak. Rodil se je na Vranskem, vzgojili pa so ga v Št. Pavlu pri Preboldu. Učiteljišče je dovršil v Mariboru in letos se je še udeležil 8. avgusta 25letnice v Mariboru; bil je že neozdravljivo bolan in je šel tje le jemati slovo.

Pokojni Pečovnik je slovel kot izboren pevec. Spadal je še k tistemu rodu, ki je tako navdušeno gojil petje

po Čitalnicah, v društvih in družbah. Dandanes to zanimanje pada ali pa ga morijo prepri; politično življenje zanaša svoje nemirne valove tudi na to čisto družabno polje.

To je skušal tudi pokojni Pečovnik. V Št. Jurju je prišel v ostro nasprotje z ondotnim župnikom, žalsko pevsko društvo, katerega je ustanovil, je prišlo v druge roke in to ga je hudo peklo. Posebno, ker je bil silno tankočuten kakor vsi ljudje, kateri so disponirani za jetiko. Kjer je služboval, ustanavljal je povsod pevske zборе, v katerih je pončeval petje. Pridobil si je na tem polju stalnih zaslug.

Moramo pa omeniti njegove zasluge tudi na narodno-gospodarskem polju. Zanimal se je zlasti za sadjarstvo in si je uredil krasno drevesnico, katera je zdaten pripomoček za povzdigo sadjarstva v Savinjski dolini.

Kako ugleden in priljubljen je bil med svojimi stanovskimi tovariši, kaže udeležba pri pogrebu; 40 tovarišev in tovarišic ga je spremlilo na zadnji poti.

Žalje pa tudi za njim neutешljivo ljubeča ga soproga in devetero nepre-skrbljenih otrok.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

Gosposka zbornica je v svoji seji dne 22. t. m. sprejela v tretjem čitanju z ogromno večino nespremenjen zakonski načrt o volilni reformi. Za pluraritetno volilno pravico je glasovalo le par najvišjih čeških aristokratov in dr. Plener. Navzočih je bilo 170 članov gosposke zbornice, seja je trajala do tri četrt na 12 uro po noči. S tem je to veliko vprašanje za nekaj časa rešeno. Splošna jednaka tajna in direkta volilna pravica je gotova stvar. Pri prihodnjih volitvah bodo stopile množice na volišče, katere niso do sedaj še nikdar imele pravice uveljaviti v toliki meri svojo voljo in svoje politične ideale v državnem življenju. Da se politična zavednost ne pridobi čez noč je gotovo, zato tudi prihodnja zbornica ne bode še veren izraz političnih stremeljenj v državi; neizkušeni volilci bodo glasovali pač za one kandidate, kateri jim bodo najtoplejše in od najvplivnejše strani preporečevani. Jedno pa je danes gotovo: Vse stranke, katere bodo hotele politično živeti in mogočno vplivati na politični, gospodarski in kulturni razvoj države, bodo morale v bodoče v tem smislu med ljudstvom delovati ter bodo tako po svoje pripomogle, da se politična zavest in probujenost razširi v vse sloje prebivalstva. Brez mas in proti masam, se

toda, je vstala v njegovem srcu velika in lepa misel, ki je pregnala bodočo slutnjo o težki bodočnosti. Ta velika in sladka misel je pripeljala zlato npanje, ki se je zibalo na belem čol-niču med nemirnim valovjem njegove duše. In v tistem trenutku je Franc Koren veroval v sebe, ker je čutil v svoji duši delo in sladko zavest, da ima domovino...

Medtem je prišel v mesto, ki je obhajalo sveto noč. Zvonovi so ravno nehali vabiti in iz cerkva se je čulo veselo petje.

Tudi Koren je v svojem razpoloženju vstopil v cerkev. Stisnjena množica ga je kmalu ponesla na sredino cerkve, v mali kot, kjer je visela starodavna slika Jurjeva.

Nad njim so bučale orglje; slovesni glas svečenika je pel slavo Bogu; množica se je valovila in šepetala pobožne molitve; mrzel vzduh je spreminjal sape ljudstva v male meglice, ki so pa hitro izginjale.

Koren je sedel v svojem kotu in

toplo mu je bilo. Veličastna misel božanstva, ki je vladala v cerkvi, je prijala njegovi duši. Premislil je svoje življenje in se je vstavil pri današnjem svetem večeru. Še ga je bolelo srce za razdrtim domom in še je bila žalost v njegovi duši. Ali ta žalost ni bila divja in besneča, ampak je bila kakor ljubezen do...

Nikamor ne pojdem več ampak ostanem doma... Zakaj bi služil tujini, zakaj bi si ubil svojo dušo? Zakaj raztrgani in umazani so slovenski delavci; revščina in brezupje je njih življenje... Celiti jim rane, pomagati jim, tolažiti jih, lepa in vzvišena naloga...

Maša je minila in zvonovi so se znova oglasili. Ljudstvo je vrelo iz cerkve. Ko je Koren prišel na ulico, je opazil, da je v vrevi ljudstva izgubil culico z božičnimi darili.

„Podaril sem jih ljudstvu“, je rekel in se je bolno nasmehnil... Potem pa je s hitrimi koraki odšel, da poišče prenočišča...

napotil nazaj v mesto. Tajil je sam sebi, kar je ravnokar doživel.

— Saj nisem žalosten, je mislil. In zakaj bi tudi bil? Lepo res ni, da oče umre, dokler sin po tujem blodi. Očetova smrt mi je podrla dom; ali to je moralo priti. Bratje in sestre smo postali brezdomovinci. Hodili bomo okrog po svetu in kjer dobimo kos kruha in toplo ležišče, tam bo naša domovina. Če se kje srečamo, se ne spoznamo; naše misli in naši spomini pa bodo vedno združeni; javljali jih bodedmo drug drugemu po svojih delih. In ko pride smrt, ležemo v hladno zemljo... mi brezdomovinci.

— Lažem — si je priznal Koren in je vzdihnil. Spomnil se je bil umazanih in raztrganih delavcev, katere je srečaval, ko se je vračal s svojim hrepenenjem v domovino. Kako so si-romaki v pijanosti kolovratili po cestah, kako so tožili o svojem življenju... So li tudi oni brezdomovinci...?

— Brezdomovinci — je ponovil Koren šepetaje in se zamislil... In

v bodoče ne bo dalo več politično živeti. Demokratizem je zmagal. Sedaj bo treba delati še samo na to, da se čim prej omogoči izboljšanje novega volilnega zakona v smislu istinitosti, brez kakeršnih si koli bodi očitih ali prikritih predprav, katere so podeljene z njim Nemcem in Poljakom.

23. t. m. je gosposka zbornica sprejela tudi računski provizorij in celo vrsto v zbornici že sprejetih zakonskih načrtov.

Obrtni odsek poslanske zbornice je sprejel predlog o zavarovanju obrtnikov za starost. Odsek poziva vlado naj čimprej izvede obvezno zavarovanje obrtnikov za slučaj starosti in sicer s sodelovanjem države, kronovin, obrtnih in trgovskih zbornic.

V ogrski delegaciji je bil sprejet proračun skupnega finančnega ministerstva in okupacijski kredit.

Pogajanja o poravnavi med Avstrijo in Ogrsko se bodo koj po praznikih zopet pričela.

Vnanje države.

— **Rusija.** Volitve v duma so razpisane za 19. februarja 1907. l. Tega dne se bodo vršile volitve v evropski Rusiji, na Kavkazu in Sibiriji pozneje.

Vlada je izdala „modro knjigo“, v kateri opisuje zgodovinski razvoj ruskega napredovanja proti Tihemu oceanu in v Mandžurijo ter razloge, ki so vedli do rusko japonske vojske. Knjiga je namenjena članom bodoče dume.

— **Srbija.** Vlada sestavlja odgovor na avstrijsko noto. Srbska vlada je pripravljena dati A. O. primerni delež pri svojih državnih naročbah, zahtevala bode pa tudi jamstva za to, da se jej bode dovolil izvoz živine in drugih pridelkov čez Avstro-Ogrsko. Pogaja se z Italijo zaradi nove trgovinske pogodbe. Sklenjena bode tudi posebna paroplovna pogodba z Italijo.

— **Francija.** Zbornica je sprejel, poseben zakon, kateri ureja in določa prehod dosedanjih cerkvenih razmer, katere temelje na konkordatu med papežem in republikansko vlado, na tla državljanskega zakona.

Slovenske novice.

Štajersko.

— „Slovensko delavsko podporno društvo v Celju“ vabi vse svoje ude danes, na Sveti oče k popolnoma domači, prijateljski zabavi v lastnih prostorih. Predavalo se bode o našem velikem umrlem pesniku, Simonu Gregorčiču, a za zabavo bodo poskrbeli društveni pevci.

— **Za Silvestrov večer** se vršite zadnji dve pevski vaji le za moški zbor v četrtek in soboto v čitalnici ob pol 9. uri zvečer.

— **Odbor „Narodne čitalnice“** v Celju obvešča s tem cenjene člane, da se bo dražba za podnaročitev nekaterih časopisov vršila v soboto dne 29. decembra ob 8. uri zvečer v bralni dvorani. — Letos se v ta namen ne zazposlje okrožnica. Kdor bi rad podnaročil časopis, naj blagovoli priti.

— „Zadruga“ prva številka je že izšla. Vsebina novega lista je raznovrstna in velezanimiva. Svoje naročnike opozarjamo, da bode „Domovina“ prinašala po novem letu „Zadrugo“ kot prilogo. Prepričani smo, da bode s tem našim naročnikom vstreženo.

— **Današnji številki** je priložena položnica za „Dijaško kuhinjo“ v Celju. Prijatelje naše šolske mladine prosimo, naj poklonijo vsaj odlomek svojih božičnih in novoletnih darov naši „Dijaški kuhinji“, katera nima toliko sredstev, kolikor bi jih morala

imeti, da odpomore vsaj najnujnejšim potrebam našega dijaštva. Po zimi, ko mraz pritiska na človeka je potreba zdrave in dostatne hrane tem večja; v Celju pa imamo veliko število nedarjenih dijakov, katerim baš te primanjkuje. — Druga priloga je „Kmetovalec“ ilustrovan gospodarski list, katerega priporočamo vsem našim gospodarjem kot izborno uređovan strokovni časopis, katerega bodo s pridom čitali.

— **Oznanilo starišem.** Ker radi nedostajanja po novem def. šl. in učnem redu predpisanih blanketov ni bilo mogoče šl. naznanil za I. četrletje t. šl. l. učencem razdeliti: bode v božičnih počitnicah slednji dan od 8. do 11. ure predpoldne starišem možno poizvedeti v šolski pisarni (Nove ulice 10), kako so njihovi otroci napredovali.

Vodstvo okoliške ljudske šole v Celju, dne 22. decembra 1906.

Armin Gradišnik, šl. v.

— **Konsum mesa v Celju** od 10. do 16. grudnia 1906. Zaklanih je bilo 35 volov, 3 krave, 5 telic, 39 telet, 33 svinj. Od zunaj se je kupilo 751 kg mesa.

— **Žalski Sokol** priredi v salonu g. Hausenbichler Silvestrov večer. Na sporedu je predavanje o prvoboriteljih „Sokolstva“: Fügnerju in Tyršu. Po predavanju domača zabava s petjem, godbo in šaljivimi nastopi. Vstop prost, Vse prijatelje neprisljlene zabave vabi vljudno odbor.

— **V Šoštanju imajo — župana.** Dne 21. t. m. so izvolili v Šoštanju županom Hansa Woschnagga, podžupanom pa posl. Ivana Vošnjaka. Sklenil se je s posredovanjem vlade kompromis glede delovanja in funkcijonarjev.

— **V Gotovljah** se priredi v nedeljo, dne 30. t. m. ob 5. uri popoldne v dvorani gostilne g. Franca Malgaja božična veselica v korist gotovelske prostovoljne požarne brambe. Na sporedu je: 1. „Kmet Herod“, burka v dveh dejanjih s petjem. 2. „Srečno novo leto!“ veselo igra v enem dejanju. 3. „Petelinčkova ženitev“, poje moški zbor. 4. „Večerna“, H. Volarič, poje moški zbor. 5. „Božično drevo“, živa slika. 6. Razprodaja darov raz božično drevo. Vstopnina: Sedeži po 1 K, stojišča po 40 vin. Z ozirom na blagi namen se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi najprijazneje vabijo prireditelji.

— **Brežice.** Vojaško veteransko društvo „Brežice in okolica“ priredi v nedeljo, dne 6. prosinca 1907 v veliki dvorani „Narodnega doma“ koncert in ples točno ob 7. uri zvečer, pri katerem gode vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 96 iz Karlovca.

— **Od pošte.** Samostojno pošto dobijo na Cvenu pri Ljutomeru. — Od pošte v Središču bo hodil poštni pot šestkrat na teden v Šalovce in Stari marof. — Od pošte v Mislinjah bo hodil poštni pot šestkrat na teden po krajih Sv. Vid nad Valdekom! Šent Ilj pod Turjakom, Spodnje in Gornje Dovže.

— **Zaupniki trgovcev in obrtnikov** priobčenejo po nemških listih oklic, v katerem pozivljajo trgovce in obrtnike, naj skličejo v svojih okoliših shode in sestanke, da se prepričajo o lastni moči. V bodoči volilni borbi naj potem postavijo lastnega kandidata, ki jim pismeno zatrdi, da bo podpiral v polnem obsegu zahteve trgovcev po dunajskem programu iz leta 1900.

— **Občina Eggenberg pri Gradcu.** je povzdignjena glasom cesarskega odloka od 11. maja t. l. v trg. Dne 16. grudnia se je izročil ta odlok občinskemu zastopu na izredno slovesen način. Eggenberg šteje danes 742 hiš s 13.000 prebivalci. Šolo obiskuje 1350

otrok in davka plačuje občina 200.000 kron. V doglednem času pa se priklopi ta novi trg gotovo graški mestni občini.

— **XII. izkaz darov za pogorelee v Radmirju v Savinjski dolini.** 199 V celjski župni cerkvi nabrani darovi 15'10 K. 200 Župni urad Doberna 14'— K. 201 Robert Diehl, trgovec v Celju 10'— K Vsega do sedaj nabanega denarja je 2977'92 K. Srčna hvala vsem darovalcem!

V pojasnilo.

Odbor za pogorelee v Radmirju v Savinjski dolini je takoj v začetku poročal v „Domovini“, da bode izkazal vsak dar za pogorelee v zgoraj omenjenem listu, kar se je do sedaj tudi redno izvršilo.

V takšne izkaze, oziroma objave pripadajo pa pomote, poprave itd., da vsakomur ustrezemo in da zamoremo voditi natančne račune. Tudi v „Domovini“ št. 141 od 3. t. m. smo kratko pojasnili, da skupni čisti dobiček pri obeh veselicah na Ljubnem ni tolikšen, kakor je bil objavljen v VII. izkazu v znesku 357'23 K, ampak se je pri obeh veselicah nabralo gotovega denarja po odbitju stroškov 57'24 K za obrabo desek pri veselici, vožnja smrečja itd. le 299'99 K.

Kakor že rečeno smo tedaj poročali popolnoma resnično ter podali skrčen popravek o stroških, za katere smo po sklenjenih veselicih računih zvedeli.

Ker pa je govorica med nekaterimi Ljubenci, da so nam podali detajliran račun in po govorjenju istih je tudi sklepati, da želijo imeti takšnega v „Domovini“ objavljenega, prav radevolje to storimo ter prosimo cenj. uredništvo za objavo nastopnega računa s prilogo.

Upamo, da bode stvar s tem končana, ker smo z objavo vendar storili svojo dolžnost.

Potrđilo

s katerem podpisani potrđujem, da je pobiralni odbor za pogorelee v Radmirju izplačal, iz čistega doneska, ki se je nabral pri „Sokolskih“ veselicah na Ljubnem, in sicer:

1. Na priloženo prilogo	29'24 K.
2. Francu Juvan Batlno za izgubo desek, vožnjo istih gor in doli, potem vožnja smrečja skup	20.— „
3. Frančiški Krolnik za en sodček piva za godbo	8'— „
Toraj skup	57'24 K.
Ljubno, dne 12. novembra 1906.	

Franc Juvan l. r.

Priloga:

Stroški veselicih priprav.
Pri g. Druškoviču različno 10'64 K.
Delavci:
Faleutnov:

v petek 9.— po-	
poldne 1 uro	—'68 „
Šturmovčev: v petek od 1/2 10.	
in soboto	3'32 „
Plaznikov: v petek popoldne	
in soboto	3'— „
Lipoldov: v petek popoldne	
in soboto	3'— „
Patošterčev: v petek popoldne in soboto	3'— „
Delavcem in dekletom, ki so venčale, za likof pri gosp.	
Krolnik 7 litrov vina	5'60 „
Skupaj	29'24 K.

Od tega plača trg

Ostane

Odbor za pogorelee v Radmirju.
Josip Terčak, Gregor Dupelnik,
nadučitelj, župnik,

Ignacij Strmecki,
učitelj.

— **Št. Jur ob juž. žel.** Zahteva spodnještajerskih slovenskih kmetov se bode vendar enkrat izpolnila s tem, da dobimo toli zaželjeno slovensko

kmetijsko šolo. Tukajšnji veleposestnik g. Franc Pisanec in njegova žena g. Jera Pisanec prodala sta 15. decembra t. l. dež. odbornu njuno veleposestvo za 50.000 K, v namen, da se tam postavi omenjena šola.

— **Št. Jur ob juž. žel.** Tukajšnji pevski zbor priredil nam je v nedeljo 16. decembra v gostilni g. Nendl-na krasno uspeli koncert. Pevski zbor pod vodstvom g. Čuleka zapel nam je več krasnih pesmi. G. Kveder pokazal se je pravega umetnika v igranju na goslih. Gospica Al. Kavčičeva pa v igranju na glasovir. Želimo, da se nam še večkrat kaj tako kratkočasnega priredi.

— **Svarilo pred izseljevanjem v Argentinijo.** Razni brezvestni agenti vabijo siromašne ljudi v Argentinijo v Južno Ameriko, kjer dobe komad zemlje proti raznim obveznostim. Te vabe so zelo laskave, toda po uradnih avstrijskih poizvedbah je dognano, da je dotična zemlja zelo slaba in je treba silno veliko dela, da kaj nese, Vrh tega so isti kraji silno oddaljeni od vsakega tržišča. Drugače pa je razun ob žetvi težko dobiti dela; draginja pa je štirikrat večja ko pri nas.

— **Premestitev.** Davčni pristav Anton Mravlagg je prestavljen na svojo prošnjo iz Cmureka v Ptuj.

— **Požar** so imeli 19. t. m. v papirnici v Gratweinu. Ogenj so še dosti hitro pogasili.

— **Umrla** je znana virtuoziinja Nadina Slavjanska, ravnateljica ruskega zbora, ki je koncertiral tudi že v Celju in Mariboru.

— **Pod stroj** je padel železničar Ivan Ferk v Mariboru. Zdrobilo mu je več kosti in ga tako ranilo na glavi, da najbrže ne okreva več.

— **Ženitvene zadeve** domobrancev in žendarmov bode sedaj od 1. januarja naprej upravljal poseben oddelek štev. V. pri domobranskem ministrstvu.

— **Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj** priredi na Silvestrov večer t. l. v „Narodnem domu“ v Ptuj majhen pevski in godbeni koncert. P. n. čast. povke in pevci, posebno v Ptuj in okolici bivajoči, se tem potem najvljudneje vabijo k polnoštevilni udeležbi pevskih vaj, v torek in četrtek ob pol 8. uri zvečer in v nedeljo ob pol 2. uri popoldne.

— **Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju** priredi vesejico z uprizoritvijo velike narodne igre „Deseti brat“ v nedeljo 30. grudnia t. l. v gostilni g. Hauptmana. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Šentpavelska godba** koncertira o priliki veselice prostovoljne požarne brambe dne 26. t. m. na Štefanovo popoldne pri Št. Petru v Savinjski dolini.

— **Ženska podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda v Žalcu** priredi dne 6. januarja 1907 veselico, katere natančnejši program objavimo prihodnjič.

— **Umrla** je v Trbovljah dne 22. t. m. po kratki bolezn gospa Marija Goropevšek. Blaga pokojnica je bila vrla rodoljubka in občespoštovana slovenska žena. N. v m. p.!

— **Požar.** V Arji vasi pri Žalcu je pogorela 23. t. m. zjutraj pri posestniku Jožetu Bredovniku hiša z gospodarskim poslopjem vred. Ogenj je nastal po neprevidnosti. Pri njem je stanoval snažilec obleke Jan, kateremu je zgorelo toliko tuje obleke, da je prišel na beraško palico. Prosimo milosrdne ljudi, da mu pomagajo! Da niste prihiteli takoj dve požarni brambi, bi lahko pogorela cela vas.

— **Glas iz občinstva.** Vlaki savinjske železnice odhajajo zjutraj in

zvečer tako neredno iz Celja, da živ človek ne ve, kedaj mu je priti na kolodvor. Kaj je temu vzrok?

— **Jultj pl. Vistarini**, brežiški okrajni glavar o katerem smo poročali, kako je delil podpore je sedaj prosil za vpokojenje. „Tagespošti“ brzojavljajo iz Maribora, da se je to zgodilo zaradi „obrekovalnih“ napadov slov. listov, proti katerim ga ni nobena „višja moč“ čuvala. — Bilo bi res čudno, da bi se minister Prade brez katerega volje ne pade ne las z glave nemškega uradnika in ki se potegne za slednjega nemškega kancelista, če se gre za to, da preskoči slovenskega kolego, ali da Slovenca zasede mesto, čudno bi bilo v resnici, da bi ta nad vse pazljivi nemški minister pustil sedaj kar tako važnega in ob enem kakor „T. P.“ trdi „obrekovanega“ političnega uradnika, kakor je bil okr. glavar g. pl. Vistarini na cedilu ter ga tako nekako primoral, da se umakne s pozorišča, ne da bi se bil prej opral, ali pa če je bil v resnici „obrekovan“, da bi mu bilo dano popolno zadoščenje za žalitev, katero sme vsak po krivici žaljeni človek zahtevati.

— **Zvišanje poštne.** Prvega januarja stopi v veljavo novi poštni tarif. Porto za navadna pisma bo zvišan od 10 na 12 vinarjev, nove poštne znamke so začeli izdajati že dn^o 23. t. m.

— **Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Vuhred in marenberski okraj** ima svoj izredni občni zbor v nedeljo, dne 30. t. m. v Vuhredu v gostilniških prostorih g. Fr. Sgerm-a p. d. Kajzer popoldne ob 3. uri. Na dnevnem redu je vprašanje slovenske šole v Marmeku, radi tega vabimo vse zavodne in rodoljubne Slovence celega okraja, da se tega zborovanja gotovo udeležijo! Po zborovanju se vrši istotam veselica s tamburanjem in gledališko igro „Trije tički“. Vstopnina k veselici 40 vin. Pridite vsi k zborovanju in k veselici in pokažite s tem zopet kako lepo napreduje v tem okraju narodna zavest!

— **Shod „Nemškega društva“ v Ptuj.** Društvo ima sedaj 140 članov; 113 teh patentiranih „Nemcev“ stanuje v Ptuj, ostali v Rogatcu in v Slatini. Wastian se je zopet razkoračil in pripovedoval slavnim ptujskim odvetnikom, kakšna krivica in sila se godi Nemcem radi volilne preosnove. Pretakal je krokodilove solze nad 75% nim prirastkom naših mandatov. Pravi, da se bodo morali nemški delavci priklopiti vendar enkrat vsenemškim meščanom in trgovcem, drugače jih uničijo! slovenski delavci. O „nemškem“ pokolenju ptujskih delavcev, katere „stiskajo“ slovenski, rajše molčimo; gospod Wastian pozna kakor se vidi zelo slabo ptujске delavce. Ali bodo pa hodili z njim, je še tudi vprašanje. Upamo, da je tudi za pivo in klobase ne bodo več mogli pridobiti. Plachki se je zahvaljeval dičnemu vodji spodnještajrskega nemštva in naznanjal, da bo 28. t. m. v Gradcu shod zaupnikov ptujsko-lipniškega mestnega volilnega okraja.

— **Heil und Sieg — Slovenec na strik!** Tako je vpila okrajna babica Agnez Salezl v Rakovi restavraciji v Velenju. Vprašam, kedo jo podpira? ali morda ne Slovenci in slovenski okrajni odbor? Slovenci le podpirajte „geprüfte Geburtshelferin“, kakor se njena tabla glasi. Tej veliki Germanki se ne zdi vredno napraviti si dvojezičnega napisa. Če pa tej ženi naš jezik ni po volji in če ga ne spoštuje, naj bi Slovenci izvajali posledice in jej ne dajali zaslužka. Temu treba napraviti konec, kdor hoče od nas in z nami živeti, nas ne sme žaliti, naj pa bo žekdor hoče. To bi

bilo treba pokazati tudi tej Nemki iz Savinske doline!

Velenjčan.

— **Iz Ptuja.** Resnicoljubnost nemških trgovcev. V predzadnji številki vsenemškega časnika „Marburger-Ztg.“ z dne 13. t. m. poroča nek Nemec iz Ptuja pod naslovom „Niedriger hängen“ zadevo, tičečo se Leposchove trgovine v Ptuj povsem neresnično. Resnici na ljubo naj pride torej še enkrat zadeva v javnost, ker že Nemci drugače nočejo. Prvič ni res, da bi bilo 27. novembra, ko se je vsa stvar pripetila, več kupčevalcev v Leposchovi trgovini, kot jaz, niti onega trgovca ni bilo več tam, ki je prej železa naročil. Toraj ga na noben način ni mogel noben kmet nadlegovati, da bi pomočnik Košič v razburjenosti izustil besede: „verfluchter windischer Hund“. Potem pa je sploh vseeno, če je on v razburjenosti izrekel iste besede ali ne, ali če je bil kak slovenski kmet v trgovini ali ne. On je slovenske odjemalce razžalil in zadostil je. Dalje je sicer res, da sem jaz pomočniku Košiču, ko me je prišel odpuščanja prositi, rekel, da mu vse odpustim, če daruje deset kron družbi sv. Cirila in Metoda pod tem pogojem, če se da tudi moj oče pogovoriti, ter mu tudi on vso stvar odpusti.

Ker se pa moj oče na noben način ni hotel spraviti, sem poslal Košiču onih deset kron z opombo nazaj, da sedaj moje obljube nič ne veljajo ter mora nasledke sam trpeti. Nato se je tudi vsa stvar objavila po slovenskih časnikih. Gotovo pa stvar ne bi prišla v javnost, če bi mogel Košič od mojega očeta odpuščanje dobiti. Če še nemčurski trgovci žele, da se stvar še dalje po časnikih razpravlja, pa naj še enkrat stvar lažljivo poročajo, potem pa bom obe pismi, eno od pomočnika Košiča name, drugo pa od poslovođe Leposchove trgovine mojemu očetu dobesedno objavil po časnikih.

Kranjsko.

— **Občinski svet ljubljanski** je sklenil soglasno v svoji zadnji seji na predlog župana Hribarja, da se imenujejo podaljšane Hilserjeve ulice od Gradišča do Bleiweisove ceste Gregorčičeve ulice. — Občinski svet je sprejel nadalje resolucijo, v kateri zahteva od trgovinskega ministrstva, da morajo biti v slovenskih krajih na vinjetah za priporočena pisma poleg nemških tudi slovenska imena dotičnih krajev. — Salezijancem na Rakovniku dovolijo podpore 100 K. — Sprejet je bil tudi predlog obč. svetnika Mallyja, da se razstavijo v pritličnih oknih mestne hiše najnovejše električne žarnice, da morejo ljudje zasledovati razvitek in napredek na tem zanimivem polju.

— **Novoletna darila špecerijskih trgovcev.** Kakor že več let doslej, tako tudi letos ne bodo dajali ljubljanski špecerijski trgovci nikakih novoletnih daril, ampak bodo obrnili dotične zneske v dobrodelne namene.

— **Ošpice** so se znova pojavile na vadbici, mestni dekliški in deški ljudski šoli v Ljubljani. Prva dva razreda na vadbici sta zaprta.

— **Občni zbor „Zveze slovenskih odvetnikov“.** Iz obširnega poročila v „S. N.“ povzamemo sledeče zanimivejše podatke. „Zveza“ je izplačala 200 K „Društvu odvetn. in not. uradnikov v Celju“. Društveno imetje znaša po dveh letih obstoja 1126 K 15 vin. Članov je 63. Dr. Brejc je naglašal v svojem govoru, da je pri sodiščih na Koroškem slovenski jezik povsod zastavljen. Vse pritožbe ne pomagajo ničesar. Ko se je mudila 18. junija koroška deputacija na Dunaju, jim je povedal pravosodni minister dr. Klein, da so mu v teh zadevah popolnoma vezane roke, da ima v osebnih zade-

vah na Koroškem in Štajerskem prvo besedo nemški minister Prade. Na Koroškem prevladuje tendenca, da se vsa takozvana slovenska mesta zasedejo z nemškimi kurzovci in se slovenski uradniki iztisnejo iz dežele. Ni čudno, da omahujejo tudi narodni uradniki pri sodniji. Avskultant Ehrlich, brat narodnega kaplana dr. Ehrlicha je izjavil, da ne razume slovenski! Dr. Hrašovec je povdarjal, da imajo nemški sodnijski uradniki na Štirnem ta princip, da sestavljajo slovenske zapisnike samo za one stranke, ki prav nič ne razumejo nemškega jezika. Nevesele stvari v okolišju mamiborskega okrožnega sodišča je poročal dr. Rosina. Brezobzirno nastopa proti slovenščini okrožno sodišče mariborsko. Kako neveseli so takozvani „kurzovci“ slovenščine, kaže klasična razsodba nekega takega učenjaka, katero prečita Dr. Brumen opisuje (že večkrat po časopisju ožigosane) nečuvne razmere pri sodišču v Ptuj ter pozivlja vse merodajne faktorje na Slovenskem, naj napnejo vse sile za nadsodišče v Ljubljani. Dr. Pegan je predlagal, naj „Zveza“ in posamezni slovenski odvetniki izjavijo, da v bodoče ne sprejemajo več prestav ampak samo originalne slovenske razsodbe nadsodišča v Celovcu. V odbor so voljeni dosedanja odborniki.

— **Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani.** V službo se sprejme: 1 poslovodja, 2 potnika, 1 kontorist, 6 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika špecerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 1 pomočnik modne in galant. stroke, 1 prodajalka in 7 učencev. — Službe iščejo: 2 poslovodja, 2 knjigovodja in korespondent, 15 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 6 pomočnikov manufakturne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 2 pomočnika modne in galant. stroke, 11 kontoristin, 4 blagajničarke in 3 prodajalke.

— **Statistiko učencev na obrtno-nadaljevalnih in pripravljalnih šolah na Kranjskem** v šolskem letu 1905/6 prinaša „Sl. Trgovs. Vestnik“. Številke so sledeče: obrtna nadaljevalnica na c. kr. višji realki v Ljubljani je imela 277, obrtna pripravljalnica na I. mestni deški ljudski šoli 96, na II. 92, na III. 88 učencev. Obrtna nadaljevalna šola na Bledu pa 30, v Cirknici 27, v Kamniku 50, v Kočevju 68, v Kranju 99, v Krškem 31, v Metliki 36, v Novem mestu 86, v Postojni 31, v Radovljici 34, v Ribnici 32, v Škofji Loki 50, v Šmartnem 38, v Trzinu 78, v Št. Vidu nad Ljubljano 130, v Zagorju-Toplicah 71, v Idriji 56 učencem.

— **Ljubljana.** Društvo slovenskih trgovskih potnikov. Udeležba pri sestanku glede vstanovitve društva slovenskih potnikov, ki se je vršil v nedeljo 16. t. m. ob 10. uri predpoldne v restavracijskih prostorih „Narodnega doma“ v Ljubljani je jasno pokazala, da vlada med stanovskimi tovariši dokaj zanimanja za tako društvo; saj so se ga udeležili vsi slučajno se v Ljubljani nahajajoči slovenski trgovski potniki. Hrvatski tovariši pa so poslali svoj brzojavni pozdrav.

Gosp. Armič je pozdravil navzoče, utemeljeval potrebo združitve trgovskih potnikov ter pojasnil namen takega društva. Društvo naj bi delovalo na socialnem in kulturnem polju v korist svojih članov. Glede socialne strani njegovega programa bi bilo vpoštevati podpora brezposelnim ter onemoglim članom, izposlovanje različnih bonitet v hotelih in pri prometnih sredstvih, nadalje službena posredovalnica, brezplačna pravna zastopstva ter pospe-

ševanje nastavljanja slovenskih trgovskih potnikov. V kulturnem namenu naj bi se prirejale poučna potovanja društvenih članov v industrijske kraje, slednjič bi bila tudi njegova naloga vstanoviti društveno informacijsko pisarno.

Ta program bodočega društva se je vsestransko z velikim veseljem pozdravil, ter se potreba takega društva splošno priznala.

Glede ugodnosti dunajskega „Reform Venein-a“ je poročal gospod Rihard Ševar, gospod Tersan pa je predlagal, da ustanovi društvo „Merkur“ poseben odsek trgovskih potnikov ali pa naj se priklopijo slov. trgovski potniki kakemu dunajskemu stanovskemu društvu, kar se je pa odklonilo in sicer z ozirom na to, ker bi se s tem nalagalo drugim društvom bremenoma, katera bi ista posebno kar se tiče socialne strani programa nikakor ne izvršila in tudi izvršiti ne mogla.

Slednjič se je tudi sklenilo povabiti k pristopu vse jugoslovanske potnike.

Na predlog gospoda Vidica se naprosi vse slovensko in hrvatsko časopisje, da to akcijo vstanovitve društva po možnosti podpirajo, na kar se je sestanek zaključil.

Primorsko.

— **Splošna in jednaka volilna pravica v tržaški občini.** Tržaško obrambno društvo zasebnih uradnikov je predložilo mestni delegaciji posebno spomenico, v kateri zahteva splošno, jednako in direktno volilno pravico v tržaški občini. Tej zahtevi se pridružujejo tudi Slovenci, samo zahtevajo proporcionalnost.

— **Uporaba vodnih sil.** Delniška družba „Officine elettriche dell' Isonzo“ (Elektrarna na Soči) je sedaj prosila tudi okrajno glavarstvo v Tolminu, da sme izizrabiti vodne sile Soče med Serpenico in Kobaridom. Misli tam postaviti elektrarno, a katera bode proizvajala 15.000 konjskih sil.

Gospodarstvo.

Koliko proda Hrvatska lesa na tuje?

Lani ga je prodala skupno za 14.674.745 K. Nemški sodarji so izdelali iz hrvatskega lesa 2.000.000 dog. Na Francosko je bilo prodanih 6 milijonov dog.

Književnost in umetnost.

— **„Dom in svet“**, ta ilustrovani list vabi na naročbo ter obljublja prinašati tudi v bodočem letniku leposlovne in poučne spise iz peresa znamenitih slovenskih pisateljev. Cena listu je za celo leto 9 K, za dijake 7 K.

— **Koledar za kmetovalca 1907** ki ga je uredil drž. mlekarški nadzornik Legvart, je ravno izšel. Koledar so spisali najboljši slovenski strokovnjaki iz vseh strok kmetijstva v kratkih in umljivih člankih, kmetovalcu vedno potrebnih.

Vsebina koledarja je: Kratek opis umne živinoreje, različne razpredelnice o krmi, krmljenje goveje živine in prašičev, prašičereja, mlekarstvo, preiskovanje mleka, bolezni mleka, mlekarstvo in sirarsko združništvo. Obdelovanje travnikov, naprava umetnih travnikov, osuševanje travnikov. Umetna in naravna gnojila, gnojenje rastlinam; sadjereja, naprava sadovnjakov, oskrb-ljevanje sadnega drevja; vinoreja, kletarstvo, bolezni vina, priprava dobrega vina. Najvažnejše bolezni živine. Kmetijski zakoni, razdelitev gozdov in pašnikov, vodopravni zakon, lovski zakon,

živinorejski zakon. Zadrugištvo, posojilnice, konsumna društva, različne kmetijske zadruge. Hmeljarstvo, različne razpredelnice za setev in žetev, preračunjanje funtov v kile, oralov v hektarje. Tabele za knjigovodstvo itd.

Koledar je izborno sestavljen in se vsakemu nujno priporoča. Cena koledarja je K 1'60, s pošto K 1'80.

Naroča se pri trdki Ivan Bonač v Ljubljani.

„Es gibt kein „Trentino“.“. Historische Studie von Wladimir Kuk. Wien 1906. Verlag von L. W. Seidel & Sohn.

Pisatelj razlaga v uvodu sam, zakaj je nastala ta knjiga in kaj ji je namen. V državnem zboru, a tudi v deželnem zboru Tirolskem se čujejo večkrat zahteve nekaterih poslancev, ki zahtevajo, da se južni, sedaj italijanski del Tirolske, loči od ostale tirolske dežele, da dobi svoj deželni zbor in postane na tak način popolnoma autonoma enota. Ta del obseza okrožja Trident in Roveredo in se imenuje po želji dotične frakcije „Trentino“. Utemeljuje se zahteva s tem, da je bil „Trentino“ nekdanj teritorialna in politično neodvisna italijanska enota.

Pisatelj si je stavil nalogo, pokazati, je-li in kako daleč je upravičena ta motivacija. Pri tem se ozira in opira na zgodovino Tirolske in dokazuje, da omenjeni teritorij nikdar ni bil niti teritorialno, niti etnografsko, niti politično samostojna enota. Obširen in temeljit znanstven aparat, ki ga rabi pri tem dokazu, dviga knjižico 34 strani nad vrsto vsakdanjih brošur, ki danes pridejo, a se jutri pozabijo. To daje knjigi tudi trajno vrednost. Posebno zanimive so strani 25—26, kjer razlaga, kako se je ta teritorij počasi poitalijanil.

Reči moramo, da se je pisatelju zgodovinski protidokaz popolnoma posrečil. A nekaj ima ta knjižica, kar jo kvari; napol je znanstveno delo, napol pa politična brošura. Zajedno pa zelo dvomimo, ali bo imela kak uspeh. Velikega gibanja, proti kateremu se obrača in ki ima svoj vir izven Avstrije, s to knjigo ni in ne bo ubil in poslej kakor doslej bodo politični frazerji izgovarjali s ponosom in namenom besedo „Trentino“. Pač pa bodo začeli svoje namene motivirati tudi drugače, ker je ravno zgodovina dokaz, da je bodočnost njihovi stvari ugodna. (Glej stran 25 in 26!) Svet in njegov razvoj gre pač preko zgodovinarskih teorij in se ne da ustaviti od slabotnega zgodovinarjevega peresa. In največji in najznačilnejši znak naše dobe je, da skuša obračunati na vseh poljih z vsem, kar je „zgodovinsko“. Zgodovinarjeva naloga pa je edinole, razložiti, zakaj in kako se je kaj zgodilo in hladnokrvno registrirati, da so anno Domini toliko in toliko ubili Angleži Bure in da danes ubijajo Prusi Poljake Shoroskopom in matematičnimi formulami pa zgodovinar ne more in ne sme operirati.

— on —

Druge slovanske dežele.

— Češke vesti. Slovensko akademsko društvo „Ilirija“ v Pragi je priredilo 10. t. m. na Žofinu zabavni večer na korist „Podpornega društva za slovanske visokosolce v Pragi“. Sodelovala je konservatoristka gospodična Mila Hanuševa ter jugoslovanski pevski zbor „Jugoslavija“ pod vodstvom absolviranega konservatorista g. Šonca. Zabava je krasno uspela.

— Nameravano imenovanje Serenyja moravskim deželnim glavarjem in dr. Fuchsa njegovim prvim

namestnikom je vzbudila med vsemi, zlasti pa se med moravskimi Čehi, veliko nêvoljo in odpor, ker to je v resnici poniževanje češke narodnosti in rušenje zakonitega dogovora med moravskimi Čehi in Nemci. Vse v resnici češke stranke so proti Serenyju in za dr. Žačka, le češka klerikalna stranka igra nekam čudno vlogo in glasovi so vedno glasnejši, ki trdijo, da se je to zgodilo v sporazumljenju vlade s češkimi klerikalci, ki so po novih deželno-zborskih volitvah najmočnejša stranka v deželnem zboru. Grof Serenyi pa je klerikalec.

— Moravski socialni demokratje so imeli 13. t. m. zborovanje v Brnu. Protestirali so proti nameravanemu imenovanju Serenyja deželnozbornim glavarjem. Izražena je bila želja, naj bi vse napredne stranke skupno postopale.

— 28. t. m. se skliceta baje češki in moravski deželni zbor na kratko zasedanje. Doba zasedanja bo nenavadno kratka, tako da se niti vseh najnujnejših zadev ne bo moglo rešiti.

Jubilejni dar poljski pisateljici Elizi Orzeszkovi. Ta slavna pisateljica slavi letos 40letnico svojega pisateljevanja. Poljski pisatelji so se združili v poseben odbor sestoječ iz nad sto glav ter hočejo svojo plemenito družico počastiti na trajen način izvršivši izvirno plodno misel. Odbor pošilja pole v podpis na vse kraje, kjerkoli je znano ime Elize Orzeszkowe. Kdor polo podpiše, naj poda tudi skromni dar 20 vinarjev brez vsakeršnega omejenja. Z dohodkov tako nabranih darov ustanovili bodo v Varšavi prvo poljsko učiteljsko, noseče ime pisateljice, ki je neumorna delavka za blaginjo svojega naroda na socialnem in etičnem polju. To je v resnici krasna misel in znamenito počestčenje trajne vrednosti. Podpise po deželi nabrane se lahko s priloženimi darovi vred skupno dopošlje odboru. Bi se li ne dala ta misel in načrt izvesti tudi pri nas za Gregorčičev spomenik?

— Dalmatinska cenzura, posebno ona v Dubrovniku, posnema cenzuro v Bosni in Hercegovini. List „Dubrovnik“ je v zadnji številki zaplenjen na štirih mestih!

— Otroška gledališča v Srbiji. V Srbiji so se jeli zadnji čas živo zanimati tudi za izvenšolsko izobrazbo svojih otrok. Začelo je izhajati več otroških listov in ustanovilo se je dvoje otroških odrov, jeden v Belemgradu, drugi v Grljanju pod vodstvom pozrtvovalnega učitelja Vukašina Popovića z imenom „Hajduk Veljkovo gledališče“. Tukaj igrajo samo zgodovinske komadiče.

— Madjari o mohamedanski deputaciji. Peštanski listi pišejo vsi o deputaciji bosanskih mohamedancev, katera je šla v Pešto, da preda delegaciji svoj memorandum. Madjarski listi pozdravljajo najtoplejše deputacijo in navajajo, kako davi bosanska vlada vsako javno mnenje v časnikih.

— Borza v Zagrebu. Javljajo iz Zagreba, da hočejo tamkaj ustanoviti občno trg. borzo. Prve korake v ta namen je že storila zagrebska trgov. zbornica.

— Italijanski trgovci so se te dni razpršili po celi Srbiji, da kupujejo goved in tudi svinje. Prvi transport živih goved je že šel v Sicilijo; nameravajo pa tudi izvažati žive svinje v Italijo.

— Srbohrvatska čitalnica. V Slatini (Slavonija) so ustanovili z velikim navdušenjem Srbi in Hrvati skupno čitalnico, katera se sčasoma po misli ustanoviteljev naj spremeni v jugoslovansko.

To je velevažen pojav. Ustanovitelji sami pravijo, da se dosedaj Srbi in Hrvati, istokrvni bratje, niso poznali. Mi si vobče na Slovenskem težko predstavljamo, kako sta ločena ta naroda iste krvi na družabnem in gospodarskem polju. Sedaj pa se javljajo prvi veseli znaki zbiževanja in ne moremo ga dovolj veselo in gorko pozdraviti!

— Uradniki v Bosni in Hercegovini. Ravno kar smo čitali poročila o zborovanju delegacij, v katerem so se obravnavale bosanske razmere. Slišimo tudi o pravicah sedaj Hrvatov, sedaj Srbov v Bosni. Podajamo tedaj kratek statistični pregled uradništva in prebivalstva; številke pač govorijo dovolj jasno. Ker ima marsikdo morda krive pojme o „narodnosti“ mohamedancev, pripomnimo, da se smatra le del mohamedancev srbske narodnosti; večina pa trdi — in to tudi inteligentni ljudje — da „niso ne Srbi, ne Hrvati, ampak muslimi“.

Po ljudskem štetju 1. 1895. je bilo v Bosni in Hercegovini 688.247 mosimov, 593.632 pravoslavnikov in 364.124 katolikov. Pravoslavni so z redkimi izjemami Srbi in katoliki Hrvati.

V državni službi je v Bosni in Hercegovini 9016 oseb; in to katolikov 5357, pravoslavnih 2052 in moslinov 728. Tujcev je 6523 (predvsem Nemcev, Madjarov, Čehov itd.) domačinov pa samo 2495.

— Stoletnico osvobojenja Beligrada so praznovali Srbi zadnji četrtek kar najslajnejše. Mestni občinski svet je imel dopoldan slavnostno sejo, popoldan je bila velika ljudska slavnost na Vračaru pred spomenikom Črnega Jurija v spomin junakom, ki so osvobodili Beligrad. Zvečer je bila v gledališču slavnostna brezplačna predstava.

— Časopisni papir za rublje je dobila dunajska „Länderbank“ od neke banke iz Varšave. Pismo je bilo pravilno zapečaten, a mesto 50.000 rubljev so bili v njem odrezki ruskih časopisov.

— Nesreča na kolodvoru. Pri vrlu iz Kološa se je v Budimpešti na kolodvoru prigodila velika nesreča. Ko je vozil vlak na kolodvor, se je raztrgala vacuum-zavornica in vlak se je zagljal s tako silo v odbijalnike, da so bili ti takoj zdrobljeni; zemlja se je vdrla za 40 cm. Potniki, ki so že stali na vratih kupejev, so popadali na tla; 25 oseb je bilo ranjenih. Težko ranjena je lèerka odvetnika dr. Banuša, potem tudi novoporočen par Horvath.

— Češki pesnik Machar je zavrnil častno nagrado češke akademije znanosti za njegove najnovejše poezije, češ, da smatra nagrado za osebno žaltev.

— Kitajci na tujem. Tudi v Evropo pričenjajo polagoma prihajati sinevi „nebeškega“ cesarja. Na Angleškem jih že nahajamo v večjem številu v Liverpulu. Kitajci si sezidajo na tujem lastno mesto, ki je sicer v zvezi z „belim“ mestom, a drugače čisto samo zase. Tam imajo Kitajci svojega „župana“, ki čuva za red in mir veliko vspešnejše ko mestna policija. Kitajci se ne prepirajo niti ne tožijo ni jih nikoli videti pred državnimi sodišči. Kitajec je pošten trgovec; bešeda velja pri njem toliko kot pismo, zato ne rabi nobenih menic, nobenih pobornic. Ako ne more plačati dolga, se ulije in sporoči vse svoje imetje upniku. Za one, ki se v kaki stvari pregiesijo, imajo Kitajci v teh tujih nasebinah svoje sodišče, ki ga obsodi navalno k smrti in izgotovi kazen po po gtovih članih, ki so za to odločeni. Zjutraj najdejo mrliča na cesti, a mestna policija ne pride nikdar na sled storilcen. Vobče so beli someščani zado-

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ul. št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pisмени, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

ZA BOŽIČNO SEZONO:

Svileni papir	v vseh barvah
Barvani papir	na eno stran
Barvani papir	na obe strani
Zlati papir	gladki in prešan
Srebrni papir	gladki in prešan
Zlata pena	***
Šumeče zlato	***
Barva za mah	**
Podobice za jaslice	
Božične dopisnice	
Rutke	***

svinčniki	kamenčki
peresa	tablice
peresniki	gobice
radirke	črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

šolske svete, učiteljske, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnaté vreče

vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah. *****

Stambilje

pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice

umetne, pokrajinske in svetlečice od najpreprostejših do najfinejših izpeljave. ****

Albumi

za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade

v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. • Solidna in točna posrežba.

voljni s Kitajci; pritožujejo se samo, da se širi od Kitajcev tudi med „belimi“ uživanje opija.

— **Kitajski Salomon.** Nek ubog, slep potujoči godec je stal na obrežju reke in ni vedel, kako bi jo prebredel. Prosil je pomoči trgovca z oljem, kateri je slučajno tudi došel do reke. Ta se je usmilil ubogega slepca, ga je vzel na rame in mu dal svojo vrečko z denarjem, da mu jo drži. (Kitajski denar ima zelo majhno veljavo, tako da že človek težko prenaša drobiž za nekaj kron našega denarja. Denar ima na sredi luknjo, tako da se ga lahko nabere na vrstico.) Potem ga je prenesel čez reko. Onkraj pa mu stari denarja ni hotel vrniti, jel kričati in trditi, da je denar njegov. Šla sta pred sodnika in slovesno zatrjevala eden in drug, da je denar njegov. Sodniku je bilo težko razsoditi. Pa dal je denar vsuti v vodo in nato je izjavil, da je denar trgovca z oljem, češ, da plavajo na vodi majhne oljate kapljice, po katerih se da sklepati na lastnika.

Loterijske številke.

Trst, 22. januarja 1906: 26, 38, 34, 65, 66.
Lince: 38, 24, 14, 45, 71.

Za Božič in Novo leto lepe in vsakovrstne igrače, priporoča

Peter Kostič v Celju.

Nova enonadstropna, najemniška

hiša

neje pove
(648) 3-2

tik Celja, z zelo dobro obiskano trgovino, vrt še za stavbišče, se prodaja po zelo ugodnih plačilnih pogojih. Natančneje v Breg 34.

Naprodaj ste

2 dobri, močni ružavi kobil

okoli 15 pesti visoki za dir in za vprego kakor tudi dva tovarno voza

pri **Franč Kartinu**
(650) v Št. Jurju ob juž. želez. 2-2

Pratike

Blaznikove in družinske se dobivajo na debelo in drobno po izvirnih cenah 18-15

v **Zvezni trgovini v Celju.**

Stanje hranilnih vlog —
— 22 milijonov kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah št. 3
poprej na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdržene obresti vsakega pol leta h kapitalu. — Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potem e. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne listine.

Rezervni zaklad nad 760.000 kron.

(42) 12-12

„Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah“ naznanja žalostno vest, da je njena večletna članica in odbornica gospa

Marija Goropevšek

posestnica v Trbovljah

po mučni kratki bolezni v soboto, dne 22. grudnia 1906 ob 3. uri jutraj umrla. Vrli narodni ženi in povspesiteljici slovenskega življa v Trbovljah blag spomin!

(654) 1

Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda.

Za ženine in neveste!

V zalogi imam

solidno v modernem in staronemškem slogu izdelanega pohištva za spalne in jedilne sobe, kuhinje i. t. d.

Prevzamem

tudi v izdelovanje po naročilu najfinjša mizarska dela, katera v najkrajšem času izvršim.

MARTIN STOJAN, mizarski mojster v Teharjih, p. Štore.

Otvoritev.

P. n. slavnemu občinstvu usojam si uljudno naznaniti, da bode na Silvestrov večer slovesna otvoritev mojega novo zidanega, moderno urejenega salona.

Z odličnim spoštovanjem priporoča se za mnogobrojni obisk

Janko Forte

posestnik, gostilničar in mesar v Trbovljah na Vodi.

3-1

VIZITKE

priporoča

Zvezna tiskarna

Poskusite

in priporočite
= izdelke =

Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

P. n.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem dne 8. t. m.

gostilno

v lastni hiši v Savodni pri Celju prevzela na svoje ime. Točim najboljša domača konjiška vina ter imam vedno dobra gorka in mrzla jedila.

Za obilen obisk se priporoča

Frančiška Guzej roj. Golavšek.

(631) 3-3